

دریاچه

آمریکای جنوبی علیه انگلیس

■ کشورهای آمریکای جنوبی در تنش میان اکوادور و بریتانیا در پی اعطای پناهندگی به جولین آسنائز، مؤسس وب‌سیاست افشاگر ویکی‌لیکس از تصمیم اکوادور حمایت کردند.

به گزارش بی‌بی‌سی، وزیران خارجه کشورهای عضو مجمع ملل آمریکای جنوبی که روز یکشنبه در اکوادور در نشست‌ی فوق‌العاده دیدار کردند، اعطای پناهندگی به آسنائز را حق یک کشور مستقل اعلام کردند و تهدید بریتانیا مبنی بر لغو جایگاه دیپلماتیک سفارتخانه اکوادور در لندن را محکوم کردند.

هفته گذشته دولت اکوادور به جولین آسنائز که دو ماه پیش به سفارت این کشور در لندن پناه برده بود، پناهندگی سیاسی داد که با واکنش شدید بریتانیا روبه‌رو شد. وزارت خارجه بریتانیا در روز ۱۵ اگوست به اکوادور متذکر شد که طبق ماده‌ای در قانون اماکن دیپلماتیک و کنسولی مصوب ۱۹۸۷ می‌تواند مصونیت دیپلماتیک ساختمان سفارت اکوادور در لندن را ملغی کند که در این صورت پلیس می‌تواند وارد ساختمان سفارت شود و جولین آسنائز را دستگیر کند. در بیانیه نشست فوق‌العاده این مجمع آمده است که بریتانیا نمی‌تواند قانون داخلی کشور خود را مقدم بر قانونی بین‌المللی بداند. اکوادور در این نشست تذکر بریتانیا در این خصوص را «غیرقابل تحمل» و «تهدید آشکار» برشمرد.

طبق ماده ۲۲ کنوانسیون ۱۹۶۱ وین پلیس کشور میزبان نمی‌تواند وارد محدوده دیپلماتیک کشور دیگری شود و نمایندگان یا کارگزاران دولت میزبان تنها با اجازه سفیر (ریس هیات نمایندگی) حق ورود به این محدوده را دارند. با این حال این وزیران گفته‌اند که بهترین راه برای پیدا کردن راهکاری که مورد رضایت طرفین باشد، مذاکره است.

مجمع ملل کشورهای آمریکای جنوبی که از کشورهای آرژانتین، برزیل، کلمبیا، بولیوی، ونزوئلا، شیلی، اکوادور، گویان، پاراگوئه، پرو، سورینام و اروگوئه تشکیل شده،نخستنی فوق‌العاده در اکوادور برگزار کرد که وضعیت موجود در سفارت اکوادور در لندن را بررسی کند. پس از آنکه ریکاردو پاتینو، بیانیه نهایی این نشست را خواند، سخنیاتی را گرفت و بلند کرد. به اعتقاد ناظران این حرکت نمادین می‌تواند خیلی مهم باشد و نشان دهد که این اتحاد در منطقه، در مقابل برخورد بریتانیا با مساله آسنائز است که از نگاه آنها استعمارگرانه و تهدیدآمیز بوده است. بریتانیا گفته است که اعطای پناهندگی به آسنائز مانع بازداشت او در بریتانیا نخواهد شد. ریکاردو پاتینو، وزیر خارجه اکوادور گفته است که امیدوار است دولت بریتانیا مانع «خروج امن» آسنائز از بریتانیا برای رفتن به اکوادور نشود. اما پلیس لندن در خارج از درهای سفارت در حال آماده‌باش است تا به محض خروج آسنائز او را دستگیر کند. جولین آسنائز در ماه ژوئن در حالی که به دقیقه در بریتانیا آزاد بود به سفارت اکوادور پناه برد، تا مانع از روند استرداد خود به سوئد شود. دادستانی سوئد از مدت‌ها پیش خواهان آن بوده که بریتانیا جولین آسنائز را در ارتباط با شکایتی در مورد تجاوز و تعرض جنسی در اختیار آن کشور قرار دهد.

آسنائز همواره اتهامات وارده به خود را رد کرده و طرح این ادعاها را به انگیزه‌های سیاسی ربط داده است. هواداران آسنائز نگران آن هستند که پس از استرداد او به سوئد، این کشور مؤسس ویکی‌لیکس را در اختیار آمریکا قرار دهد که ممکن است در آنجا به اعدام محکوم شود. هر چند دادگاه ویژه حقوق‌ بشر در اروپا اجازه نمی‌دهد که مظنونی به کشوری مسترد شود که در آنجا مجازات اعدام وجود دارد.

باا این حال رافائل کورنا، رییس‌جمهوری اکوادور گفته است اگر سوئد اطمینان بدهد که آسنائز به کشور سومی مسترد نمی‌شود، آسنائز ممکن است با سوئد همکاری کند.

ویکی‌لیکس تاکنون چندصدزار نسخه اسناد محرمانه دولت آمریکا را به‌خصوص در زمینه روابط خارجی و دیدگاه‌های مقامات این کشور در مورد مسائل مختلف بین‌المللی منتشر کرده است. انتشار این اسناد و مدارک موجب خشم و سرافکنده‌گی دولت آمریکا شد. روز یکشنبه، ۱۹ اگوست، جولین آسنائز از داخل بالکن کوچک سفارت‌خانه اکوادور در لندن برای جمعیتی که در خارج جمع شده بودند، سخنرانی کوتاهی کرد. او در سخنرانی خود از باراک اوباما، رییس‌جمهور آمریکا خواست که از تعقیب روزنامه‌نگاران خودداری کند. او گفت: «ایالات متحده باید در مقابل جهان تعهد دهد که روزنامه‌نگاران را به دلیل پرتوافشانی بر جنایت‌های مخفی صاحبان قدرت تحت تعقیب قرار نخواهد داد.» آسنائز گفت: «کنون که ویکی‌لیکس مورد تهدید قرار گرفته است، آزادی بیان و سلامت همه جوامع ما تحت تهدید هستند».

او گفت: «باید پرسید آیا دولت آمریکا به ارزش‌های انقلابی که براساس آنها تاسیس شده بود، بازخواهدگشت، یا با سقوط از لبه پرتگاه همه ما را به دنیای خطرناک و مستبد خواهد برد که در آن روزنامه‌نگاران از ترس تعقیب ساکت می‌شوند و شهروندان فقط می‌توانند زیر پوشش تاریکی مخفیانه با هم زمزمه کنند؟»

عکس

کره‌شمالی؛ سرگردان میان اصلاح یا انفجار

حسین موسوی

حین سواری لیخند به لب داشت. دستاورد نخستین سفر رهبر تازه کره‌شمالی افتتاح مرکز نفریحاتی جدید در پیونگ یانگ بود. این در حالی است که طی هفته‌های اخیر سیل در کره‌شمالی باعث به اتمام رسیدن ذخیره غذایی این کشور شد و از طرفی دیگر ۲۱۰هزار نفر از مردم کره‌شمالی بی‌خانمان شدند و ۱۶۸ کشته و ۴۰۰ مفقود به جا مانده‌اند. با این وجود کیم جونگ اون، رهبر جوان این کشور همچنان به دنبال افتتاح مراکز سرگرمی مانند پارک موزه هنر، شهرسازی با وسایل جدید و پارک دلفین‌هاست. رهبر کره‌شمالی اما در نخستین قدم برای ایجاد مراکز تفریحی پارک آبی را افتتاح کرد. در این پارک دلفین‌های آموزش‌دیده به نمایش حرکات آکروباتیک می‌پردازند. در کنار این پارک زمین‌های گلف، بسکتبال، پارک آبی و ترن هوایی نیز ساخته شده است. با توجه به وضعیت نامطلوب غذا در کره‌شمالی کیم جونگ اون از سازمان ملل درخواست کمک اضطراری برای مردم سیل‌زده کرده است. نمایندگان سازمان ملل که از کشور بازدید کرده‌اند وضعیت سیل‌زدگان را وخیم توصیف کردند. در این سیل نزدیک به ۵۰هزار خانه، ۱۴۰۰ مدرسه، کارخانه و بیمارستان تخریب‌شدند.تلاش کره‌شمالی برای توانمند نشان دادن خود با افتتاح چند پروژه سرگرمی در حالی که بلایای طبیعی باعث شده این کشور زمین‌گیر شود عجیب به نظر می‌رسد. از طرف دیگر با وجود انتقادات فراوان به وضعیت حقوق‌بشر در کره‌شمالی انجام این گونه اقدامات غیرمعتارف به نظر می‌رسد. مردم کره‌شمالی حتی در فعالیت‌های روزانه خود تحت‌نظارت و کنترل شدید دولت هستند و دارای دسترسی دایمی و کافی به برق و غذا نیستند. از طرفی دیگر با مردم خارج از کشور و جهان خارج ارتباطی ندارند. دولت

کره‌شمالی به جای آنکه با اقدامات بشردوستانه و ارایه خدمات به شهروندان غرور ملی را نمایش دهد، با افتتاح یک پارک دلفین و آب‌نما قصد دارد چنین کاری را انجام دهد.
دانشگاه خصوصی در دل کمونیسم
باوجود اینکه هفت‌ماه از زمامداری رهبر کره‌شمالی گذشته است خبرهای عجیب و غریب کم از این کشور به بیرون درز نکردند. تصور اینکه روزی دانشگاهی در پیونگ‌یانگ تاسیس شود و مسوول آن یک آمریکایی باشد شاید بیشتر به یک شوخی شبیه باشد تا واقعیت. اما این شوخی در کره‌شمالی اتفاق افتاده است. از کره‌شمالی خبری به بیرون درز پیدا کرده است که حاکی از حضور یک دانشگاه خصوصی است که با روح قانون اساسی کره‌شمالی منافات دارد. چان مو پارک، یکی از بنیانگذاران دانشگاه علم و تکنولوژی پیونگ یانگ درخصوص این دانشگاه به مصاحبه‌ای گفت که اعتقاد دارد از حمایت مردی که به اعتقاد بسیاری قدرت حقیقی در کره‌شمالی است، برخوردار است. اکنون رهبران جدید کره‌شمالی در این اندیشه هستند که چطور اقتصاد درهم‌شکسته کشورشان را از سقوط نجات دهند. دانشگاه علم و تکنولوژی پیونگ‌یانگ به طور مشترک توسط چان مو پارک بنیان گذاشته شد به دهها دانشجوی کره‌شمالی مهارت‌های یک اقتصاد حاکم کارگر را به دست آورده است. او همچنین بسیار متفاوت از پدرش عمل کرده است. زندگی خصوصی خود را از عموم مردم مخفی نگه نداشته و برخلاف

یاد می‌گیرند برای احیای اقتصاد کشورشان مورد استفاده قرار گیرد. این دانشمند ۷۷ساله علم رایانه که پیشتر رییس یک دانشگاه در کره‌جنوبی بود، گفت: کره‌شورش اعلام می‌کند و «ون» به «ونگ ژیاوپی»، رییس دفتر‌امور بین‌المللی حزب کمونیست چین گفت که در حال حاضر تمام تمرکز دولتش بر بهبود اوضاع اقتصادی است. او همچنین از هیات نمایندگان چین دعوت کرد تا در یک ضیافت در روز چهارشنبه شرکت کنند. کیم جونگ اون پس از کسب عنوان مارشالی و کنار زدن رییس ستاد مشترک ارتش در ماه پیش، در میان شگفتی همگان، «ری سول جو»، همسر خود را نیز به عموم جهانپان معرفی کرد. او هدف اصلی دوران حکومت خود را افزایش استانداردهای زندگی مردم کره‌شمالی عنوان کرده است. همزمان «کره تایمز» از سفر مدیران «هیوندای» به کره‌شمالی خبر می‌دهد. هر چند این سفر به دلیل بزرگداشت مرگ مدیر سابق هیوندای صورت گرفته است اما برخی از تحلیلگران این سفر را مرتبط با اصلاحات اقتصادی در کره‌شمالی می‌دانند. شینیهوا می‌گوید کیم جونگ اون ادعان داشته است توسعه اقتصاد و بهبود اوضاع معیشتی مردم هدف اصلی حزب کارگر است. چین نیز قرار است نقش کاتالیزور را در این راستا داشته باشد. اگرچه بسیاری از مواقع روابط چین و کره‌شمالی سرد بوده، اما در چندسال اخیر به دلیل اتکای کره‌شمالی به چین برای دریافت غذا، نفت و تجارت، روابط این دو کشور عمیق‌تر شده‌است. «وونگ» یکی از سیاستمدارانی بوده که این رشته باریک را تاکنون حفظ کرده بود و به طور منظم به پیونگ یانگ سفر می‌کرد. سال گذشته به ماه اگوست نیز وونگ با کیم جونگ ایل دیدار کرد. در میز مذاکره، کانگ سوک جو، دیپلمات کارکشته کره‌شمالی نی جونگ اون را همراهی کرد. رهبر جدید کره‌شمالی هم‌اکنون تمایل خود را به نزدیکی بیشتر به کشورهای غربی ابراز کرده است. در همین حال دیپلمات‌ها و وزارت خارجه کره‌شمالی، اواخر ماه گذشته به مراسم افتتاحیه بازارهای جدید جزیره «رونگنا» دعوت شده بودند که در این میان «ژان‌بازی جونز»، دیپلمات انگلیسی در یک ترن هوایی کنار کیم جونگ اون مشاهده شده و هزینه‌های زندگی و خوابگاه رایگان است.

چین گذرگاه کره‌شمالی به سوی اصلاحات اقتصادی
برای بسیاری از ناظران، پکن حامی اصلی سیاست‌های کره‌شمالی است و به نظر می‌رسد تحولاتی که در این کشور رخ می‌دهد با هماهنگی پکن صورت می‌گیرد. «کیم جونگ‌اون» بسیار سعی دارد تا از طریق این کشور بتواند درهای جهانی را به سوی خود باز کند. شاید از این رو نخستین سفر خارجی رهبر تازه کره‌شمالی پکن بود. چین کشوری کمونیستی است که در اقتصاد از کشورهای کاپیتالیست هم پیش‌روتر است. به گفته برخی کارشناسان، پیونگ یانگ هم قصد دارد کمی از انعطاف برخوردار شود و بتواند دستی به سر و روی اقتصاد این کشور بکشد، پیش از آنکه رنگ‌های خطر به صدا در بیاید. آسوشیتدپرس در این‌باره می‌نویسد: هفت ماه است که کیم جونگ اون در راس حکومت قرار گرفته است و به نظر می‌رسد تلاش زیادی دارد تا افکار عمومی را همراه خود کند. کیم جونگ اون که گمان می‌رود ۲۹سال داشته باشد در اعتمادسازی میان مردم کره‌شمالی بسیار سریع عمل کرده و بسیار سریع کنترل نهادهای اصلی کره از جمله ارتش و حزب حاکم کارگر را به دست آورده است. او همچنین بسیار متفاوت از پدرش عمل کرده است. زندگی خصوصی خود را از عموم مردم مخفی نگه نداشته و برخلاف

پدرش که شخصی منزوی بود، در پی ارتباطات خارجی است. این خبرگزاری در ادامه هدف اصلی سفر رهبر کره‌شمالی را سر و سامان بخشیدن به اوضاع اقتصادی کشورش اعلام می‌کند و «ون» به «ونگ ژیاوپی»، رییس دفتر‌امور بین‌المللی حزب کمونیست چین گفت که در حال حاضر تمام تمرکز دولتش بر بهبود اوضاع اقتصادی است. او همچنین از هیات نمایندگان چین دعوت کرد تا در یک ضیافت در روز چهارشنبه شرکت کنند. کیم جونگ اون پس از کسب عنوان مارشالی و کنار زدن رییس ستاد مشترک ارتش در ماه پیش، در میان شگفتی همگان، «ری سول جو»، همسر خود را نیز به عموم جهانپان معرفی کرد. او هدف اصلی دوران حکومت خود را افزایش استانداردهای زندگی مردم کره‌شمالی عنوان کرده است. همزمان «کره تایمز» از سفر مدیران «هیوندای» به کره‌شمالی خبر می‌دهد. هر چند این سفر به دلیل بزرگداشت مرگ مدیر سابق هیوندای صورت گرفته است اما برخی از تحلیلگران این سفر را مرتبط با اصلاحات اقتصادی در کره‌شمالی می‌دانند. شینیهوا می‌گوید کیم جونگ اون ادعان داشته است توسعه اقتصاد و بهبود اوضاع معیشتی مردم هدف اصلی حزب کارگر است. چین نیز قرار است نقش کاتالیزور را در این راستا داشته باشد. اگرچه بسیاری از مواقع روابط چین و کره‌شمالی سرد بوده، اما در چندسال اخیر به دلیل اتکای کره‌شمالی به چین برای دریافت غذا، نفت و تجارت، روابط این دو کشور عمیق‌تر شده‌است. «وونگ» یکی از سیاستمدارانی بوده که این رشته باریک را تاکنون حفظ کرده بود و به طور منظم به پیونگ یانگ سفر می‌کرد. سال گذشته به ماه اگوست نیز وونگ با کیم جونگ ایل دیدار کرد. در میز مذاکره، کانگ سوک جو، دیپلمات کارکشته کره‌شمالی نی جونگ اون را همراهی کرد. رهبر جدید کره‌شمالی هم‌اکنون تمایل خود را به نزدیکی بیشتر به کشورهای غربی ابراز کرده است. در همین حال دیپلمات‌ها و وزارت خارجه کره‌شمالی، اواخر ماه گذشته به مراسم افتتاحیه بازارهای جدید جزیره «رونگنا» دعوت شده بودند که در این میان «ژان‌بازی جونز»، دیپلمات انگلیسی در یک ترن هوایی کنار کیم جونگ اون مشاهده شده و هزینه‌های زندگی و خوابگاه رایگان است. «دوست امروز» کیم جونگ اون از او نام برده شده است. این در حالی است که دولت کره‌شمالی اعلام کرده که کیم جونگ اون با فشارهای بین‌المللی علیه برنامه تسلیحات هسته‌ای‌اش سخت‌تر کند. به دنبال گفت‌وگوهای غیررسمی سه‌روزه میان دیپلمات‌های کره‌شمالی و یک هیات غیررسمی ایرانی، «چوی سونگ هی»، یکی از مقامات ارشد وزارت خارجه کره‌شمالی، از طریق ای‌میل متنی را برای سرویس کره شبکه خبری صدای آمریکا ارسال کرد. او در این پیام ارسالی گفته است: «گر آمریکا به طور صادقانه در گفت‌وگوها شرکت کند و سیاست‌های خصمانه خود را کنار بگذارد و روابط بین دو طرف ارتقا پیدا کند، ما مایل به حل مساله هسته‌ای خواهیم بود» از سوی دیگر ورزشکاران کره‌شمالی در المپیک ۲۰۱۲ لندن عملکرد خوبی داشته و مدال‌های زیادی را به خود اختصاص دادند. بسیاری از آنها پس از کسب مدال، موفقیت خود را لطف «کیم جونگ اون»، رهبر کره‌شمالی عنوان کرده‌اند. با این حال گفته می‌شود ورزشکاران کره‌شمالی در صورتی که در بازی‌های المپیک به مدال طلا برسند، یک دستگاه یخچال فریزر از سوی دولت کشورشان پاداش خواهند گرفت، ولی در صورت شکست باید به اردوگاه‌های کار اجباری بروند.

عکس

جهان

سه‌شنبه ۳۱ مرداد ۱۳۹۱

روزنه

فرار از پیونگ یانگ

ترجمه: مژگان دانیالی

■ کیم سونگ اون، هنگامی که نام‌آبی از یک فراری کره‌شمالی به چین را می‌خواند، آهی از سر ناراحتی می‌کش. ماه‌هاست که نوجوانی برای این کشیش نامه می‌فرستد و عاجزانه تقاضای کمک می‌کند. او می‌خواهد که کیم به او برای فرار از چین کمک کند. محتوای ای‌میل، به کشیش این‌گونه است: «من هر روز در ناامیدی و یأس زندگی می‌کنم. من باید از اینجا خارج شوم. لطفا مرا نجات دهید.» کیم با ناراحتی به ای‌میل نوجوان پاسخ می‌دهد. او برای انتخاب واژه‌هایی که بتواند نوجوان را آرام کند، مستاصل مانده بود. این نوع ای‌میل و تلفن‌ها برای کیم بسیار معمولی است. بیش از یک دهه است که کیم به مردم کره‌شمالی برای راهیای از حکومت دیکتاتوری کمک می‌کند. بسیاری از مردم به دلیل فشارهای موجود در کشورشان به چین فرار کرده‌اند. آنها از بازگشتن دوباره به کشورشان وحشت دارند. چراکه در صورت بازگشت، پلیس دستگیرشان خواهد کرد. کیم به عنوان رهبر گروهی مسیحی به نام «گروه کالب»، صد‌ها نفر از مردم کره‌جنوبی را برای کمک به کره‌شمالی دور هم جمع کرده است. این افراد با شنیدن اهداف سازمان از طریق اعضایشان یا خواندن آن در اینترنت با این گروه آشنا شدند و به آن پیوستند. او برای فراهم کردن راه‌های موثر فرار برای مردم کره‌شمالی تلاش می‌کند. یکی از امکانات فراهم‌شده در این مسیرها قایق‌هایی است که تارک دیده شده است. چراکه دولت کره‌شمالی به امکانات امنیتی ویژه‌ای دسترسی دارد که نیروی امنیتی کره‌جنوبی به آنها دسترسی ندارد. کیم در حال حاضر به اسناد پلیس کره‌شمالی مانند کتابچه راهنمای نظامی آنها و جزییاتی از جنگ الکترونیکی موجود در کره‌شمالی دست یافته است. او همچنین تصویری واقعی از کره‌شمالی در ذهن دارد. «بزرگسالان در اردوگاه‌های کار اجباری و کودکان در حال دوره‌گردی در بازارهای خیابانی». روند جمع‌آوری اطلاعات از داخل کره‌شمالی، مانند فیلم‌های جیمز باند است. به‌عنوان مثال، کیم تعدادی دوربین‌های جاسوسی به مرز کره‌شمالی و چین فرستاده و تعدادی از آنها را نیز به عنوان قاچاق به داخل کشور فرستاده تا بتواند اسنادی از وضعیت زندگی در داخل این کشور به دست بیاورد. پس از آن حافظه این دوربین‌ها که حاوی تصویری از کره‌شمالی هستند از مسیر رفته‌شده باز می‌گیرند. چراکه فرستادن نیروی انسانی برای انجام این کار بسیار خطرناک است. همچنین اگر کسی بخواند این کار را انجام دهد، پول بسیار زیادی دریافت خواهد کرد. کیم ادامه می‌دهد: «این روزها مردم کره‌شمالی بسیار زیاد به او رجوع می‌کنند. چراکه برای آنها به خطر انداختن زندگیشان و پول درآوردن، بهتر از ماندن در آنجا و از گرسنگی مردن است.» کیم در قراگاه گروه کالب در شهر «چینون» کار می‌کند. این شهر حدود یک ساعت با جنوب ستول فاصله دارد. او هر روز در این قرارگاه ساعت‌ها با تلفن صحبت می‌کند و وضعیت منابعش در چین و کره‌شمالی را بررسی می‌کند. او همچنین با همکاری‌اش که در خانه‌هایی امن در مرز کره‌شمالی و چین هستند ارتباط تلفنی دارد. کیم به همراه همسر و دختر ۱۱ساله‌اش در ساختمانی کهنه و تجاری زندگی می‌کند. خانه کیم همان کلیسایی است که از آن به عنوان قرارگاه استفاده می‌کند. هنگامی که کیم ۲۰ساله بود یک بازرگان بود. اما او به عنوان کسی که همیشه به کلیسا می‌رفت، از وقت و سرمایه‌اش برای کمک به فارایان کره‌شمالی به چین خرج می‌کرد. در سال ۲۰۰۰ کیم داولت‌بانۀ او در بین کره‌شمالی و چین دیدن کرد. او می‌گوید در آنجا شاهد صحنه‌هایی بوده‌است که زندگی او را تغییر داده است. کیم می‌گوید: «من جسد‌های لاغر و نحیف مردم کره‌شمالی را که در رود «تومن» افتاده بودند دیدم. دین این صحنه‌ها برای من وحشتناک بود. در همان لحظه تصمیم گرفتم زندگی‌ام را وقف مردم فاراری از کره‌شمالی کنم.» او می‌گوید در آن زمان پس‌انداز و همچنین اوقات استراحتش را صرف رفتن به کره‌شمالی کرد. در سال ۲۰۰۰، او «پارک استر»، همسر آینده‌اش را وقتی ملاقات کرد که بافراریان کره‌شمالی در چین، مشغول کار بود. استر سرباز پیشین کره‌شمالی و دختر یک دانشمند است. کیم می‌گوید همسرش بعد از اینکه پدر و مادرش را در اثر حطقی از دست داده، از کره‌شمالی فرار کرده است. کیم می‌گوید: «استر با همه اندویش برای کمک به فراریان راستداری کرده، فراریانی که مثل خودش که این راه را برگزیدند. من دست‌هایش را دیدم که پوست آن زیر و خش و همه جای آن زخمی شده بود. دین این دست‌های من تکان‌دهنده بود. من احساس کردم که ما با هم می‌توانیم این رسالت را به انجام برسانیم.» کیم همه اینها را دیده و به یک فراری کمک کرده تا دواژاج کند، بچه‌دار شود، مدرسه برود و آن گونه زندگی کند که تصورش را هم نمی‌کرده است. در کلیسای او هر یکشنبه تعداد کمی از مردم کره‌جنوبی که به کلیسا می‌آیند، به همراه گروه‌هایی از فراریان از کره‌شمالی دور هم جمع می‌شوند تا درباره تقسیم کارشان مشورت کنند. پس از آن، آنها غذاهای خانگی‌شان را با هم تقسیم می‌کنند و دسته‌جمعی دعا می‌کنند. آنها همچنین درباره هفته‌ای که پشت سر گذاشته‌اند گپ می‌زنند.

منبع:انس آنجلس تایمز